

У Х В А Л А
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою громадянина України Сергієнка Віктора Олексійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 11 розділу I Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII, статті 90 Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII

м. К и ї в
16 липня 2018 року
№ 26-у(II)/2018

Справа № 3-190/2018(1844/18)

Другий сенат Конституційного Суду України у складі суддів:

Туницького Олександра Миколайовича – головуючого,
Городовенка Віктора Валентиновича – доповідача,
Запорожця Михайла Петровича,
Касмініна Олександра Володимировича,
Лемака Василя Васильовича,
Мойсика Володимира Романовича,
Сліденка Ігоря Дмитровича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою громадянина України Сергієнка Віктора Олексійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 11 розділу I Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII (Відомості

Верховної Ради України, 2015 р., № 6, ст. 40) зі змінами, статті 90 Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 4, ст. 43).

Заслухавши суддю-доповідача Городовенка В.В. та дослідивши матеріали справи, Другий сенат Конституційного Суду України

у с т а н о в и в:

1. Громадянин України Сергієнко В.О. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), положення пункту 11 розділу I Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII зі змінами (далі – Закон № 76), статті 90 Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII (далі – Закон № 889).

Стверджуючи про невідповідність Конституції України положення пункту 11 розділу I Закону № 76, автор клопотання фактично оспорує підпункт 3 цього пункту, за яким статтю 37¹ Закону України „Про державну службу“ від 16 грудня 1993 року № 3723–XII зі змінами (далі – Закон № 3723) викладено у такій редакції: „Умови та порядок перерахунку призначених пенсій державним службовцям визначаються Кабінетом Міністрів України“.

Відповідно до положення статті 90 Закону № 889 пенсійне забезпечення державних службовців здійснюється відповідно до Закону України „Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування“.

Сергієнко В.О. зазначає, що внаслідок правового регулювання, передбаченого оспорюваними положеннями, державні службовці втратили право на перерахунок призначених пенсій у зв’язку з підвищенням розміру заробітної плати працюючим державним службовцям, як було встановлено

на законодавчому рівні на час призначення їм таких пенсій. На думку автора клопотання, оспорюваними положеннями Закону № 76, Закону № 889 обмежено право державних службовців „на отримання гідного рівня пенсійного забезпечення, право на яке вони легітимно набули внаслідок роботи на відповідних посадах“, погіршено їх становище, оскільки запроваджено пенсії у меншому розмірі, делеговано Кабінету Міністрів України повноваження Верховної Ради України щодо „визначення основ соціального захисту державних службовців, зокрема, порядку та умов перерахунку пенсій громадянам відповідної категорії“, що порушує конституційні принципи незворотності дії в часі законів, правової визначеності та передбачуваності, правомірних очікувань, недопустимості звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод та не відповідає положенням частини першої статті 8, частини другої статті 19, частин другої та третьої статті 22, частини першої статті 46, частини першої статті 58, пункту 6 частини першої статті 92 Конституції України.

На обґрунтування питань, порушених у конституційній скарзі, Сергієнко В.О. посилається на положення Конституції України, нормативно-правових актів, юридичні позиції Конституційного Суду України, практику Європейського суду з прав людини, статтю 1 Першого протоколу до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, долучає копії постанов Іллічівського міського суду Одеської області від 19 грудня 2016 року, Одеського апеляційного адміністративного суду від 5 квітня 2017 року, Верховного Суду від 20 лютого 2018 року.

2. Другий сенат Конституційного Суду України, розглядаючи питання про відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з постановленням не одностайно Третьою колегією суддів Другого сенату Конституційного Суду України Ухвали від 24 квітня 2018 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пунктів 4, 5

статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“, виходить з такого.

2.1. Відповідно до частини першої статті 8 Закону України „Про Конституційний Суд України“ Конституційний Суд України розглядає питання щодо відповідності Конституції України (конституційності) чинних актів (їх окремих положень).

Відповідно до підпункту 1 пункту 2 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону № 889 Закон № 3723, окрім його статті 37, що застосовується до осіб, зазначених у пунктах 10 і 12 розділу XI Закону № 889, втратив чинність, у зв'язку з чим підпункти 1, 3 оспорюваного пункту 11 розділу I Закону № 76 також втратили чинність. Згідно з Законом України „Про Конституційний Суд України“ втрата чинності актом (його окремими положеннями), щодо якого порушено питання відповідності Конституції України, є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі (пункт 5 статті 62).

2.2. Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститись обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу неприйнятною, зокрема, якщо її зміст і вимоги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77).

Обґрунтовуючи невідповідність положень пункту 11 розділу I Закону № 76, статті 90 Закону № 889 положенням частини першої статті 8, частини другої статті 19, частин другої та третьої статті 22, частини першої статті 46, частини першої статті 58, пункту 6 частини першої статті 92

Конституції України, Сергієнко В.О. обмежується цитуванням Конституції України, нормативно-правових актів, юридичних позицій Конституційного Суду України, практики Європейського суду з прав людини, що не є аргументами, які підтверджують неконституційність оспорюваних положень Закону № 76, Закону № 889.

Автор клопотання не вказав, у чому полягає зв'язок між статтею 90 Закону № 889 та вказаними положеннями Конституції України, а також не навів логічних аргументів щодо того, яким чином зазначена норма зумовила звуження змісту та обсягу соціальних гарантій державних службовців в аспекті перерахунку призначених їм пенсій. Відсутність зв'язку між оспорюваним положенням Закону № 889 та відповідними положеннями Конституції України дозволяє стверджувати про те, що конституційна скарга Сергієнка В.О. в цій частині є очевидно необґрунтованою.

Отже, суб'єкт права на конституційну скаргу не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі за пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктами 4, 5 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги; втрата чинності актом (його окремими положеннями), щодо якого порушено питання відповідності Конституції України.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 8, 32, 36, 50, 55, 56, 62, 67, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 54 Регламенту Конституційного Суду України Другий сенат Конституційного Суду України

У Х В А Л И В:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою громадянина України Сергієнка Віктора Олексійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 11 розділу I Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII зі змінами, статті 90 Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII на підставі пунктів 4, 5 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги; втрата чинності актом (його окремими положеннями), щодо якого порушено питання відповідності Конституції України.

2. Ухвала Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГИЙ СЕНАТ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**